

Ἐπανειλημμένως ἔγραψαν ἐπ' ἐσχάτων περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας καὶ οἱ τοῦτο πράττοντες ἦσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, γερμανοὶ, ὅτινες καὶ ἐν τούτῳ ἠθέλησαν νὰ εὐρωσιν ὀπισθοδρόμησιν τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους. Ἡ πρώτη κατὰ τοὺς σήμερον ἐπικρατοῦντας κανόνας τῆς στατιστικῆς γενομένη ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τῆς Γαλλίας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1801, ὅτε καὶ εὐρέθη ὅτι ἡ Γαλλία κατοικεῖτο ὑπὸ 27,349,000 ψυχῶν. Ἐκτοτε ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν τακτικῶς ἐπανελαμβάνετο μία τοιαύτη ἀπαρίθμηση. Τῷ 1816, ἀφ' οὗ οἱ φοβεροὶ καὶ ἀδιάνκοποι πόλεμοι τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς αὐτοκρατορίας ἔστειλαν εἰς τὸν Ἄδην ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομύριον γάλλον, ὁ γαλλικὸς πληθυσμὸς συνεποσοῦτο εἰς 30,024,000 ψυχῶν. Μετὰ εἰρήνην τριάκοντα ἐτῶν, τῷ 1846 τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνῆλθεν εἰς 35,400,486. Ἐκ τῆς τελευταίας ὁμῶς ἀπογραφῆς ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ πληθυσμὸς δὲν υπερβαίνει τὰ 38,213,903 καὶ ἐντεῦθεν ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ κατὰ τὸ 1801 πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας δὲν δὲ διπλασιασθῇ παρὰ μετὰ παρέλευσιν 115 ἐτῶν, τῷ 2000. Ἡ ἐλαχίστη αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ παρατηρεῖται ἐν Γαλλίᾳ, ἥτοι 2 ἐπὶ χιλίοις, ἐν ᾧ εἰς τὰ λοιπὰ κράτη τῆς Εὐρώπης αὕτη προβαίνει ταχύτερον, ὡς ἐν Ἰσπανίᾳ 5 ἐπὶ 100, ἐν Αὐστρίᾳ, Σουηδίᾳ, Πορτογαλίᾳ, Νορβηγίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ 7 ἐπὶ 100, ἐν Γερμανίᾳ καὶ Βελγίῳ 8 ἐπὶ 100, ἐν Ἀγγλίᾳ 9, ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ Δανιμαρκίᾳ 10 καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι μάλιστα 12 ἐπὶ 100.

Ὁ διάσημος καθηγητὴς Cuhn ἐξέθηκεν ἐσχάτως ἐνώπιον ἐπιστημονικῆς τινος ἐταιρίας τὰ πορίσματα τῶν ἔρευνῶν του περὶ τῶν ἐν τῷ βάθει τῆς θαλάσσης βιοῦντων ζώων. Ὡς γνωστὸν, πολλοὶ πολλὰκις διημισηθῆσαν τὴν ὑπαρξὴν ζώων νηχομένων εἰς τὰ βαθύτατα στρώματα τοῦ θαλάσσιου ὕδατος, παραδεχόμενοι μόνον τὰ ἐν τῷ πυθμένι βιοῦντα καὶ τὰ ἐγγὺς τῆς ἐπιφανείας κινούμενα. Διὰ νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ ῥηθεὶς φυσιοδίφης ἐπέχειρσε τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1886 νὰ ἐξετάσῃ τὰ μεγαλειότερα βάθη τῆς Μεσογείου θαλάσσης παρὰ τὰς δυτικὰς τῆς Ἰταλίας ἀκτὰς καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετεχειρίσθη δίκτυον, ἀνοιγόμενον εἰς ὀριζόμενον σημεῖον τοῦ βάθους καὶ μετὰ τὴν ἀγραν ἀμέσως καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ κλειόμενον. Καὶ πραγματικῶς ἀφθονος εὐρέθη ὁ πλοῦτος τῶν μέχρι βάθους 1500 ὑπαρχόντων ζώων τύπων, ὅσων πρωτοζώων, σκωληκῶν, μαλακίων, μαλακοστράκων, ἰχθύων κλπ. Ἀπεδείχθη δὲ προσέτι ὅτι τὰ πλείστα τῶν πελαγίων τούτων ζώων, τὰ ὅποια ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ ἔαρος ἀναφαίνονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης κατὰ μεγάλα σμήνη, ἀρχομένου τοῦ θέρους βυθίζονται εἰς τὰ βάθη, ἔπειτα πάλιν ἀνέρχονται τῆς νυκτὸς καὶ τὴν ἡμέραν καταδύουσιν εἰς βάθος 100 μέτρων καὶ πλέον. Αἷτια τῶν μεταναστεύσεων τούτων κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶνε ἡ μεταβολὴ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης τὸ θέρος καὶ τὴν ἡμέραν. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ ἀπὸ βάθους 150 μέχρι 4000 μέτρων ἐπικρατεῖ ἡ αὕτη σχεδὸν θερμοκρασία 14" ἕως 13,5" Κ. διὰ τοῦτο καὶ καθ' ἑλὴν ταύτην τὴν ζώνην εὐρίσκονται ἀνάλογα εἶδη ζώων. Ἐχει δὲ ἡ Μεσόγειος θάλασσα εἰς τὸσον βάθος τὸσον ὑψηλὴν θερμοκρασίαν, διότι ἡ ὑποβρυχίος ἀνωφείρεα ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ Γιβραλτάρ ἐμποδίζει τὴν εἰσόδον τῶν ψυχρῶν πολικῶν ρευμάτων. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἀφ' ἐνὸς τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας βιοῦντα ζῶα καταφεύγουσι τὸ θέρος εἰς ψυχροτέρας ζώνας, ὑπάρχουσιν ἀφ' ἑτέρου εἰς τὰ βάθη ἐλευθέρως νηχόμενα ὑδρόβια, τὰ ὅποια οὐδέποτε ἢ σπανίως μόνον ἀναφαίνονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Τοιαῦτα πολλὰ ἐπέδειξεν ὁ εἰρημένος φυσιοδίφης καὶ ἐξήγησε τὴν κατασκευὴν τοῦ περιέργου των ὀργανισμοῦ.

Ἐν τῷ ἀριθμῷ 17 τοῦ „Magazin für die Litteratur des In- und Auslandes“ ὁ γνωστὸς καὶ δόκιμος ἑλληνιστὴς Αὐγουστος Βόλτς ἐξακολουθεῖ πραγματευόμενος τὰ νεώτερα ἐκ τῆς νεοελληνικῆς ἡμῶν φιλολογίας. Ἐν ἀρχῇ προτάσσει λαμπρὰν γερμανικὴν μετάφρασιν τοῦ 119. εἰδυλλίου τοῦ ἡμετέρου Γ. Δροσίνῃ, ἔπειτα σχολιάζει τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀναστασίου Ἀλεξτορίδου συλλεγμένα „Καππαδοκικὰ ἄσματα“ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Π. Καρολίδου τῷ 1885 ἐν Σμύρῃ ἐκδοθὲν „Συγκριτικὸν γλωσσάριον Ἑλληνοκαππαδοκικῶν λέξεων“, ἔπειτα μεταβαίνει εἰς τὸ δρᾶμα καὶ εὐφώνως μνημονεύων τῶν λαμπρῶν μεταφράσεων τῶν Σαίξπηρειῶν ἔργων ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου Βι-

κέλα, Ν. Δαμιράλη καὶ τοῦ Ν. Κ. Ἰωνίδου, καταλήγει εἰς τὸν Κλ. Ραγκαβῆν. Ὁ Βόλτς πολλοὺς καὶ δικαίους ἀπονέμει ἐπαινούς εἰς τὸν περιφανῆ συγγραφέα τῆς „Θεοδώρας“ καὶ τοῦ „Ηρακλείου“, μεταξὺ δὲ ἄλλων λέγει ὅτι, ἐὰν ὁ κ. Ραγκαβὴς ἔγραφε τὸ δρᾶμά του εἰς γλῶσσᾳ γαλλικῇ, βεβαίως τοῦτο δὲ ἐγίνετο παγκόσμιον κτῆμα. Ἦδη ὅμως εἶνε μόνον ἑλληνικὸν καὶ ἐπομένως — ἀφανές.

Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἱατρικῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρίσις ὁ ἱατρός Lagneau ἐκίνησε τὸ θέμα περὶ τῆς υπερμέτρου πνευματικῆς ἐργασίας τῶν παιδίων καὶ περὶ τῶν βλαβερῶν συνεπειῶν τῆς μακρᾶς αὐτῶν καθιστικῆς διαμονῆς ἐν τοῖς σχολείοις. Ἐξέθηκε δὲ μετὰ πολλῆς πειστικότητος ὅλας τὰς ζημίας, εἰς ἃς τὸ τε σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ παιδὸς ὑποβάλλεται, ἀναγκαζομένου νὰ μελετᾷ ἀντικείμενα τῶν δυνάμεων του ἀνώτερα. Πρὸ πάντων δὲ ἡ μυωπία ἐξαπλοῦται ἐπ' ἐσχάτων μετὰ ἐπιφόβου ταχύτητος. Ὁ Lagneau ἐδήλωσεν ἑαυτὸν σύμφωνον πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπαρχοῦ Berthelot καὶ τοῦ ἐπισκόπου Φρέτελ, προτεινάντων ἐν τῇ Βουλῇ νὰ ἐλαττωθῶσιν ἐν τοῖς σχολείοις τὰ μαθήματα. Ὁ περιφανὴς φυσιοδίφης καὶ χημικὸς Dujardin-Beaumetz ἐπρότεινεν ὅπως καὶ αἱ τῶν μαθητῶν σχολικαὶ ἐργασίαι περιορισθῶσιν, ἐπειδὴ ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ 12,741 κοράσια προσῆλθον εἰς ἐξετάσεις ζητοῦσαι δίπλωμα διδασκαλίας, ἐξ αὐτῶν δὲ 4074 μόνον ἐν Παρίσις. Ἐκ τῶν κατὰ χιλιάδας ἀριθμωμένων τοιοῦτων νεανίδων, ὀλίγα μόνον δὲ εὐρωσι τροφὴν διὰ τοῦ διδασκαλικοῦ των ἐπαγγέλματος· οὕτω π. χ. ἐν Παρίσις ἐκ 4171 διαθεσίμων διδασκαλιστῶν, μόνον 100 περίπου ἠτύχησαν νὰ λάβωσι θέσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ τί θ' ἀπογείνωσι; Ἐκ τούτου ὀρμηθεῖσα ἡ Ἀκαδημία ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας ἐπὶ τοῖς σοβαροῦς τούτου ζητήματος.

Ἡ ταχύτης τῆς αὐξήσεως τῶν κατοίκων καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν μεγάλων πόλεων ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῆς συρροῆς διαφόρων ἐξωτερικῶν στοιχείων. Εἰς πόσῃ δὲ ἀναλογίᾳ εὐρίσκεται ἡ συρροὴ αὕτη τῶν ξένων πρὸς τοὺς ἐγχωρίους κατοίκους μεγαλοπόλεων τινων τῆς Εὐρώπης μανθάνομεν ἐκ τῶν ἐξῆς ἀριθμῶν. Ἐξ 100 παρεπιδημούντων κατοίκων ἐντόπιοι εἶνε ἐν μὲν Λειψίᾳ 36,5, ἐν Βιέννῃ 37,4, ἐν Μονάχῳ 37,6, ἐν Ἀννοβέρῳ 39,5, ἐν Φραγκφούρτῃ 42, ἐν Βουδαπέστῃ 43, ἐν Βρεσλαύῃ 43,5, ἐν Βερολίνῳ 44, ἐν Ἀμβούργῳ 54,2, ἐν Κολωνίᾳ 57,5.

Κατὰ ἀσφαλεῖς ὑπολογισμοὺς ἡ παραγωγὴ τοῦ ἀργύρου κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη καθ' ἑλὴν τὴν γῆν ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 85,872,500 χιλιόγραμμων. Καὶ ἐλαχίστη μὲν ὑπῆρξε τῷ 1877, ἥτοι 7,445,000 χιλιόγραμ. μέγιστη δὲ τῷ 1886, ἥτοι 9,954,000 χιλιόγραμ. Ἐξ ὧν δὲ τῶν χωρῶν αἱ Ἡνωμένα Πολιτεῖαι τῆς βορείου Ἀμερικῆς παρήγαγον τὸ μέγιστον ποσὸν ἀργύρου, ἐκ τῶν μεταλλείων τῶν ὁποίων ἐξήχθησαν 46,008,500 χιλ. ἀργύρου. Μετ' αὐτὰς ἔρχονται ἀμέσως τὸ Μεξικὸν καὶ αἱ Πολιτεῖαι τῆς νοτίου Ἀμερικῆς μετὰ 32,229,000 χιλιόγραμ. ἀργύρου.

Γνωστον ἴσως τυγχάνει εἰς πολλοὺς τῶν φίλων ἡμῶν ἀναγνωστῶν ὅτι ἡ πόλις τῆς Λειψίας εἶνε τὸ σημαντικώτερον κέντρον οὐ μόνον πάσης τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἐπιστημονικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς, ἐξαιρουμένης ἴσως τῆς ἐν τῇ ζωγραφικῇ, κινήσεως, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν οὐδαμῶς ὑπολείπεται τῶν κυριωτέρων πρωτεύουσων τῶν ἄλλων ὁμοσπόνδων γερμανικῶν βασιλείων. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἐσωτερικῆς διαπλάσεως τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας πλείστας σελίδας καταλαμβάνει ἡ Λειψία, ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσι πάντοτε καὶ ἐν τοῖς κόλποις τῆς γενεῆς τῶν πρῶτων αἰ ἀρχαὶ τοῦ ὁλονὲν ἐξαπλούμενου κοινωνισμοῦ. Ἄλλ' ἀναντιρρήτως τὴν πρωτίστην κατέχει θέσιν ἐν τῇ νομικῇ ἐπιστήμῃ ἀφ' οὗ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς διδάσκουσιν οἱ ἐπιστημᾶται τῶν συγχρόνων νομομαθῶν, ἐντὸς δὲ τῶν τειχῶν τῆς κείτης τῆς Γερμανίας τὸ ἀνώτατον δικαστήριον, ὁ Ἀρειὸς Πάγος. Τοῦ οἴκου τούτου τῆς Θέμιδος τὰ θεμέλια κατατίθενται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τῇ 15. Μαίον, ἀφορμὴν δ' ἐκ τούτου λαμβάνοντες δὲ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ προσχεῖ τεύχει τὴν εἰκόνα τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου τούτου μεγάρου.